67 JAARGANG No. 7908 — DONERDAG 6 JULI 1950 — VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Amerikanen verliezen hun eerste duel met Noord-Korea

Moeilijkheden met Wapentransport

Korea. — Reuters correspondent, Maccarthy meldt, dat Woensdag een veertigtal Noord-Koreaanse tanks 40 km. ten Zuiden van Seoel in de buurt van Osan door de Amerikaanse stellingen is gebroken. De Amerikanen moesten terugtrekken met achterlating van gewonden en uitrusting, doch vochten door tot de laatste kogel. De tanks werden gevolgd door infanterie, dubbel zo sterk als de Amerikaanse verdedigers. Vijf tanks werden buitengevecht gesteld door de Amerikaanse artillerie en twee door Amerikaanse infanterie. De Noordelijke infanterie rukte in vrachtauto's achter de tanks op. Naar schatting hebben de Amerikanen 15 a 20% van hun manschappen verloren. De tankaanval is thans tot staan gekomen en men meent, dat de tanks opnieuw worden gegroepeerd.

MacArthurs hoofdkwartier meldde hedenmorgen vroeg uit Tokio, dat de omtrekkende beweging van de Noordelijken bij Soewon en Osan wordt voortgezet, waarbij de situatie uiterst onstabiel is. Zes piloten worden bij de acties vermist en vier werden gewond. Er zou een klein bruggehoofd gevormd zijn aan de Oostkust ten Zuiden van Samtsjok, ongeveer 80 km. ten Zuiden van de 38ste breedtegraad.

In Washington begint men rekening te houden met de mogelijkheid van een langdurige veldtocht. Een van de dringendste vraagstukken voor MacArthur is de bevoorrading van de strijdkrachten in Korea. Poesan heeft een goede haven, doch ligt in de Zuid-Oostelijke punt van Korea op 300 km. ten Zuid-Oosten van Seoel. Ook is het moeilijk zware stukken door het bergterrein naar het front te brengen.

Van Poesan lopen twee spoorwegen naar het Noorden met veel bruggen en tunnels en dus kwetsbaar in verband met de guerilla's. In de natte moeson hebben de wegen weinig nut. De bevoorrading is dus hoofdzakelijk afhankelijk van de luchtbrug, doch de enige vliegvelden in Zuid-Korea met een moderne inrichting zijn die van Kimpo, dat thans in Noordelijke handen is, en van Poesan. Straalvliegtuigen, die uit Japan moeten starten, kunnen slechts een kwartier boven het doel opereren door het grote brandstofverbruik.

De kracht van de Noordelijke tanks was een verrassing. De tanks behoren hoofdzakelijk tot het Sovjet-type. MacArthur meldt, dat het front thans loopt van de Westkust bij Pjongtaek op de 37ste breedtegraad naar Oemsong, dan scherp naar het Noorden tot een punt 5 km. ten Noorden van Tsjetsjon, dan vervagend naar het Zuiden langs de Jongo, en weer scherper naar het Zuiden naar Jongdok, een havenplaats aan de Oostkust tussen de 36ste en de 37ste breedtegraad.

DE OOGST VAN MARS

Tokio. — Volgens een mededeling van MacArthurs hoofdkwartier belopen de Noordkoreaanse verliezen tot Woensdag 7 a 8 vliegtuigen, 5 motortorpedoboten en 6 treilers, 7 tanks, 119 vrachtauto's, 22 locomotieven (en 11 beschadigd), terwijl 7 pantserwagens op hen werden veroverd. De gecombineerde Amerikaans-Britse vloot van vliegdekschepen voerde Maandag en Dinsdag aanvallen uit tegen treinen, vliegvelden, bruggen, vaartuigen en colonnes op de wegen zonder eigen verliezen.

STRAALJAGERS SCHIETEN TE KORT

Washington. — Thans is officieel medegedeeld, dat de Verenigde Staten Mustang-vliegtuigen naar het Verre Oosten zullen zenden ter vervanging van de straaljagers.

5 WERKGROEPEN SCHUMAN-CONFERENTIE.

Parijs — De afgevaardigden uit Frankrijk, West-Duitsland, Italië, België, Nederland en Luxemburg, die deelnemen aan de conferentie over de samenvoeging van de kolen- en staalindustrieën, hebben Dinsdag vijf werkgroepen gevormd „ter bespoediging van de onderhandelingen". Deze groepen zullen zich bezig houden met:

a. de vorming en de functies van het hoge gezagsorgaan;

b. de commerciële politiek, die door de leden van de „pool" gevolgd dient te worden;

c. de woorden „kolen" en „staal", die gebruikt worden in het Franse werkdocument. Deze groep werd hoofdzakelijk op verzoek van de West-Duitse afgevaardigde gevormd. Deze wenste te weten, of staal en kolen als grondstoffen of als eindproducten zouden worden gecontroleerd;

d. de productie en de prijzen;

e. de arbeidsvoorwaarden en de lonen.

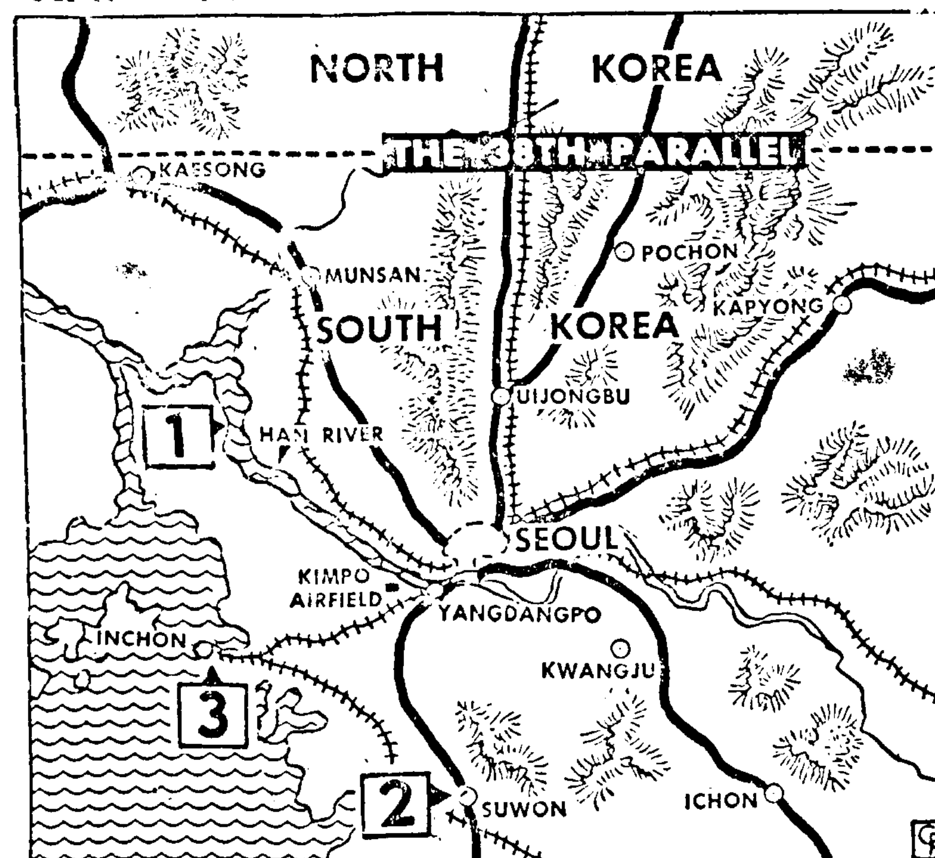
Deze groep zal niet voor het einde van deze week bijeenkomen, daar de afgevaardigden nieuwe besprekingen met de vakverenigingsleiders nodig achtten. In kringen die in nauwe relatie staan met de conferentie, verwacht men, dat de Nederlandse delegatie reserves zal doen horen met betrekking tot de bepaling, dat geen land zich uit de „pool" zou kunnen terugtrekken zonder algemene goedkeuring van de andere landen.

NIET FORMATEUR, MAAR INFORMATEUR.

Parijs. — De socialist Guy Mollet heeft een informatieve opdracht aanvaard, doch de opdracht tot formatie van een kabinet afgewezen.

VEILIGHEIDSRAAD VRIJDAG BIJEEN

Lake Success. — De Veiligheidsraad zal Vrijdag bijeenkomen. De vermoedelijke punten van de agenda zijn: de benoeming van een opperbevelhebber voor de strijdkrachten der Verenigde Naties in Korea, het gebruik van de vlag der Verenigde Naties te velde en de samenstelling van een coordinatiecommissie van oorlogvoering.

Vage frontlijn in Zuid-Korea

De militaire activiteit in Korea onwikkelt zich in de hierboven afgedrukte sector van het schiereiland. Nadat Noord Koreaanse tanks en troepen de rivier Han bij Seoel wisten te overschrijden, drukten zij bij Soewon naar het Zuiden door, doorbraken de Noord Amerikaanse linie in de buurt van Osan en wisten 15-20% van de Amerikanen buiten gevecht te stellen,

MENSEN GENOEG MAAR GEEN MATERIAAL

Hongkong. — Voormalige Chinese nationalistische militairen, die thans te Hongkong zijn, melden zich aan als vrijwilligers voor de internationale brigade onder de Verenigde Naties voor Zuid-Korea.

De consul van Zuid-Korea zeide, dat van het aanbod waarschijnlijk geen gebruik gemaakt zal worden, daar het Zuid-Korea niet aan manschappen, doch aan materiaal ontbreekt. Reeds hadden zich 70.000 Zuid-Koreanen in Japan gemeld, doch deze zijn ook afgewezen.

VERZOENINGSPOGING R.I.S. — DJOGJA

Djakarta. — Het kabinet van de R.I.S. zal een speciale vergadering wijden aan het vraagstuk tussen de R.I.S. en de Djogja-republiek betreffende de oprichting van de eenheidsstaat. De regering van de R.I.S. zal dan voorbereidingen treffen voor een bespreking als een laatste poging om tot een definitieve overeenkomst met Djogja te komen.

KOREA-DEBAT IN LAGERHUIS

Londen. — Tijdens het Lagerhuis-debat Woensdag heeft Churchill dringend verzocht om een geheime zitting van het parlement ter bespreking van de algemene militaire positie van Engeland. Hij verzocht ook om besprekingen met de Russen om een oplossing te zoeken „voordat zij over de verwoestende macht van de atoomwapens beschikken. De Amerikaanse superioriteit op het gebied van de atoomoorlog was op het ogenblik een doelmatig afschrikwekkend feit voor een algemene communistische aanval.

Attlee had tevoren verklaard, dat de Engelse en Amerikaanse actie in Korea de beste kans schiep voor handhaving van de wereldvrede, waarbij Churchill zich aansloot.

Het Labour-lid Stephen Davies diende een motie in met het verzoek alle Engelse vlootstrijdkrachten uit het betrokken gebied terug te trekken.

Morrison antwoordde namens de regering, dat het amendement van Davies neerkwam op het terugtrekken van Engeland uit de Verenigde Naties en elke aanvaller te laten doen, wat hij wil en hij wees Churchills verzoek om een geheime zitting van de hand. Een regeringsmotie om goedkeuring van haar optreden werd zonder stemming aangenomen met alleen Davies, wiens amendement niet in stemming werd gebracht, tegen.

HET OUDE LIEDJE.

Boekarest — Het officiële Roemeense persbureau deelt mede, dat het ministerie van buitenlandse zaken de drie belangrijkste functionarissen van de Pauselijke nuntiatuur alhier verzocht heeft het land binnen drie dagen te verlaten. Het zijn mgr. Gerald Patrick O'Hara, mgr. Guido del Mestri en John Kirk. Zij worden beschuldigd van het misbruik maken van hun diplomatieke status door het zich mengen in de binnenlandse aangelegenheden van het Roemeense volk door het initiëren, leiden en deelnemen aan de machinaties van de groep spionnen, die eind Juni werden veroordeeld.

Terugkeer van de Belgische Koning.

„Zeg het met fluitjes".

Brussel — Na de Belgische Kamer van Afgevaardigden heeft nu ook de Senaat zijn vertrouwen uitgesproken in de nieuwe homogene Katholieke regering van Jean Duvieusart met 90 stemmen (Katholiek) tegen 83 (socialisten, liberalen en communisten) in de vroege morgenuren van vandaag.

De verenigde vergadering van het parlement wordt Donderdagmiddag gehouden om het voorstel te bespreken voor de afschaffing van de regentschapswet. Daar de Katholieke partij 209 van de 387 stemmen van de verenigde vergadering bezit, is het resultaat niet twijfelachtig. Bij het aannemen van het voorstel is Koning Leopold automatisch hersteld in zijn prerogatieven en zal hij in staat zijn onmiddellijk naar België terug te keren. De juiste datum van zijn terugkeer staat nog niet vast.

De datum van de terugkeer van de Koning hangt ook af van de lengte van het debat in de verenigde vergadering. Te oordelen naar het grote aantal leden, die te kennen hebben gegeven, dat zij wensen te spreken, zal het debat ten minste een week duren. In elk geval wordt verwacht, dat de Koning binnen 14 dagen zal terugkeren en zijn tegenstanders houden hier rekening mede bij het opstellen van hun plannen.

De socialistische partij heeft een plan van actie opgesteld, dat van kracht zal worden zodra Koning Leopold III „meent gehoor te moeten geven aan enige terugroeping door de verenigde vergadering van Kamer en Senaat". Het is niet bekend, waaruit het plan bestaat, maar volgens een links blad zullen alle anti-Leopoldisten een fluitje krijgen, waarmede zij de toejuichingen van de Leopoldisten bij de terugkeer van de Koning zullen overstemmen.

Recht tot het hart

Terwille van de schoonheid trouwen is gelijk een landgoed kopen om de rozen. Ja, het laatste ware nog verstandiger, want de rozentijd komt jaarlijks terug.

het nieuws van vandaag

— De bekendmaking van de vorige week door India, dat het de resolutie van de V.N. inzake Korea ondersteunt, werd in de Verenigde Staten met diepe voldoening ontvangen, te meer omdat de positie, die India in het conflict-Korea zal innemen, een van de grootste vraagtekens werd geacht met het oog op het leiderschap van India in Azië.

De „New York Times" schrijft in een hoofdartikel, dat „men bijna kan zeggen, dat het besluit van India de laatste hand legt aan het bolwerk, dat de vrije wereld tegen de agressie van Noord-Korea aan het optrekken was". Er was reden tot bezorgdheid voordat dit besluit werd genomen, aldus de „New York Times" met het oog op de gevoelens van minister-president Nehroe ten opzichte van de Sovjet-Unie en de Verenigde Staten. Het Aziatische nationalisme viel samen met de geboorte en opkomst van het communisme in het eerste kwartaal van deze eeuw, maar „naar mate de tweede wereldoorlog zich langzaam uitbreidde, werd de stoot van het communisme gevoeld in Burma, Indochina, Malakka, Indonesië en de Philippijnen, elk waarvan belangrijk zijn voor de vrede in Azië als geheel. Er bestaat geen neutraliteit tegenover een dergelijke pressie". De „New York Times" zegt, dat het niettemin altijd duidelijk is geweest, dat India in een crisis altijd aan onze kant zou zijn, omdat het een democratie is". India zou nimmer zijn vrijheid hebben verworven, indien het deel had uitgemaakt van de Sovjet-wereld en niet van het Britse imperium. De „New York Times" besluit, dat „zelfbelang en moraliteit gepaard gingen om het besluit van India de resolutie van de V.N. te aanvaarden tot stand te brengen".

De „New York Times" verklaart, dat het juist de twijfel en de aarzeling van India zijn, die aan zijn besluit het belang geven, een belang dat verder gaat dan de physieke kracht en de omvang van het land er aan zou geven. Gekant tegen het imperialisme, hetzij Oosters dan Westers, is India de belangrijkste vertegenwoordiger van dat machtige segment van Aziatische opinie, die sceptisch neerziet op de politiek, waaraan in Europa of Amerika vorm gegeven wordt. Zijn handelingen en voorbeeld zijn van invloed op geheel Azië en de afhankelijke eilanden hiervan. „Zonder passie of haat en met duidelijke tegenzin heeft India besloten, dat tegen de agressie

India en Korea

in Korea moet worden stelling genomen. Zijn besluit is een enorme morel versterking in de strijd".

De correspondent in Washington van de „New York Times", Arthur Krock, meldde Dinsdag, dat „de meesterlijke diplomatie van het State Department een belangrijke, mogelijk onontbeerlijke rol heeft gespeeld bij het overhalen" van Nehroe om de resolutie van de V.N. aan te nemen. Krock maakt er aanspraak op, dat de belofte van president Truman van militaire bijstand aan Indochina en de argumenten van de Amerikaanse ambassadeur, Henderson, in New Delhi tenslotte Nehroe ervan overtuigd hebben, dat zowel de nationale als internationale doeleinden van India volledig verweven zijn met de interventie van de Verenigde Naties en de Verenigd Staten in Z.O.-Azië.

De correspondent in Londen van de „New York Times", Foster Haily, weegt de krachten voor en tegen het communisme in het Verre Oosten tegen elkaar af en commentarieert, dat de R.I.S. „zeer wel een proefterrein zou kunnen worden om aan te tonen, of een koloniaal land, dat plotseling zijn vrijheid heeft verworven, zijn politieke en economische aangelegenheden zodanig kan leiden om zich langs democratische weg te ontwikkelen naar een stabiele republiek". Indonesië kan zich naar beide zijden wenden — naar stabiliteit en democratie of naar anarchie en dan communisme". Haily merkt op, dat de invloed van Nehroe in Indonesië groot is en besluit, dat „het waarschijnlijk is, dat Indonesië in internationale zin dezelfde weg zal volgen als India".

Dc Onbekende Held

PEDRO LUIS BRION

Heden wordt de 268e geboortedag gevierd van de man, wiens naam wij allen kennen, wiens groene borstbeeld op het naar hem genoemde plein voor ons staat als onmiskenbaar doch vaag symbool van beroemdheid, maar.... die ons desondanks te weinig bekend is.

Te weinig op de eerste plaats, omdat de woelingen van de Bolivariaanse vrijheidsstrijd veel sporen hebben uitgewist van de personen, die er een actief aandeel in hadden. Te weinig echter ook, omdat wij, bewoners van zijn geboortegrond, zo schuldig weinig weten, zelfs van het weinige, dat omtrent hem bekend is.

Daarom is het goed ter gelegenheid van deze geboortedag, zijn leven gelijk wij dit vinden in de „Geschiedenis der Nederlandse Antillen" door Fs. v. Tilburg, in korte trekken te verhalen.

Pedro Luis Brion, meestal Luis Brion genoemd, werd 6 Juli 1782 te Curaçao geboren en diezelfde dag gedoopt in de St. Annakerk. Zij vader was kerkmeester en lid van de Raad, die den Directeur moest bijstaan in het bestuur. Dit was de eerste maal in de geschiedenis van Curaçao dat een Katholiek in deze functie benoemd werd.

Luis was nog maar een jongen toen zijn vader hem naar Nederland zond om zich daar te bekwamen in de handel. Zijn vurig karakter bracht hem echter weldra op het oorlogspad en zo zien wij hem in 1799, dus pas zeventien jaar oud, deelnemen aan de strijd tegen Engelsen en Russen, die een inval deden in Noord-Holland. Later studeerde hij in Amerika zeevaartkunde en bezocht met een eigen schip verscheidene landen. In 1803 zien wij hem dan op Curaçao terug, waar hij weldra werd aangesteld tot 2de Luitenant bij de Burgerwacht. En daar Nederland opnieuw in oorlog raakte met Engeland, zag het er niet naar uit, dat hij en zijn manschappen lang werkeloos zouden blijven.

Inderdaad, 31 Januari 1804 lagen de Engelsen al met vier schepen voor de haven van Willemstad en eiste aanvoerder *Bligh* overgave. Toen dit geweigerd werd, landde de vijand troepen in de Piscaderabaai, en weldra was bijna geheel Otrabanda in zijn macht. De stad werd gebombardeerd, doch de onzen bodem goed tegenstand, zodat Bligh na een maand van verdere actie moest afzien. Na een veertigtal krijgsgevangenen te hebben uitgewisseld, scheepte hij zijn troepen weer in en vertrok.

Toen kwam een jaar van ellende en honger. De Engelsen blokkeerden onze eilanden zo terdege, dat er bijna geen schip meer door kon komen, en de mensen hier veel gebrek leden. En wat nog erger was: het wilde maar niet regenen. Alles was droog en dor, en er kwam gebrek aan drinkwater. Toen in 1804 een nieuwe Directeur, *Changuion* (1804-1807), arriveerde, waren de paarden van de cavalerie te zwak om de mannen te dragen, zodat het ruitervolk hem te voet moest verwelkomen. Toen trad Luis Brion op als redder. Hij kon zijn medeburgers geen nood zien lijden en ging de zee op om elders levensmiddelen te gaan halen voor het hongerend Curaçao. Dat was een gevaarlijk werkje, en de Engelsen zaten hem vaak dicht op de hielen; maar Brion was hen allemaal te vlug af. En te slim! Op een keer kon hij geen enkele baai aan de veilige Zuidkust van het eiland binnenlopen, maar de vijand vergat, dat er ook nog een Noordkust was. Daarheen richtte Brion de steven en viel er de St. Jorisbaai binnen, met de gevaarlijke ingang. En toen hij klaar was met lossen, ging hij er weer uit ook. Dat was een kranige stukje, dat nog nooit iemand vóór hem had klaargespeeld.

Een andere keer kwam er bericht, dat de vijand Aruba bezet had. Brion werd er heengestuurd om die Engelsen weer te verdrijven, en hij vervulde die

gevaarlijke zending met succes: de vijand moest het eiland verlaten. Als beloning voor zijn goede diensten werd Brion benoemd tot Kapitein. Weldra zou blijken, dat men een goede keus gedaan had met hem tot die rang te bevorderen.

31 Maart 1805 kregen wij opnieuw bezoek van de Engelsen. Met zeven oorlogsschepen kwam *Murray* het eiland opeisen, doch evenals in 1804 weigerde men zich over te geven. Een maand later landde de vijand bij Daaibooi, en van daaruit ondernemen de Engelsen tochten, waarbij terdege geroofd en geplunderd werd. Wat later veroverden zij het fort bij Fuikbaai en trachtten ook Fort Beekenburg bij de Caracasbaai te nemen. Zij beklommen daartoe de Kabrietenberg.vanwaar zij Beekenburg met hun kanonnen konden bestrijken. Inderdaad moesten de onzen het fort verlaten, maar toch ging het anders dan Murray zich had voorgesteld. Majoor Schwartz rukte tegen de Engelsen op met een deel van het garnizoen. Ook de Burgerwacht onder Brion kwam met 160 man een poging tegen de vijand wagen.

Schwartz .... trok echter terug, zonder een schot te lossen. Doch Brion ging er met zijn manschappen zo geducht op los, dat de vijand zich in allerijl terug moest trekken en zich overhaast inscheepte. Het was een grote dag voor Brion en zijn Burgerwacht, maar met de Engelsen waren wij nog niet klaar. Die zorgden wel, dat er geen schip op Curaçao kon komen. De toestand werd zo ernstig, dat de burgers zelf smeekten om het eiland toch maar over te geven. Dit was gelukkig niet nodig, want in Juli stierf de Engelse aanvoerder Murray. Hij werd op Klein-Curaçao begraven, waarna de vijand aftrok.

De vader van Luis was in 1799 gestorven en had zijn kinderen een flinke erfenis nagelaten. En daar Brion behalve een bekwaam zeeman ook een uitstekend koopman was, wist hij deze erfenis tot een zeer aanzienlijk vermogen op te voeren. En al dat geld kwam goed te pas in de Zuid-Amerikaanse Vrijheidsoorlog. Geheel de Noordkust van Zuid-Amerika was nl. in opstand gekomen tegen Spanje en Brion, de vurige soldaat, de echte zeeman met zijn strijdlustig karakter, ging meedoen. In 1814 werd hij burger van de nieuwe republiek en hij schreef: „Ik heb dat land als mijn vaderland aangenomen; ik wil er voor leven en sterven". Al spoedig kreeg hij gelegenheid zijn nieuwe vaderland goede diensten te bewijzen. Met zijn schip, dat hij *„El Intrépido Bolivar"* (De onverschrokken Bolivar) had gedoopt, verdedigde hij de stad Guanta zo goed, dat de aanvallers, verschillende Spaanse oorlogsschepen, zich moesten terugtrekken.

En zo bleef Brion helpen. In 1816 kwam er een geweldige Spaanse vloot naar het opstandige land, om er korte metten te maken met de revolutie. Tegen zulk een macht was niets bestand, en vooral nu niet, want de leiders van de opstand hadden onenigheid gekregen onder elkaar, zodat *Simón Bolívar* maar zo verstandig was geweest vrijwillig in ballingschap te gaan naar Jamaica. Juist toen kwam Brion terug van een reis naar Engeland, waar hij een flinke voorraad geweren, sabels, enz. gekocht had. Dit alles bood hij Bolivar aan. Hij wist zelfs te bewerken dat deze de leiding weer in handen kreeg, en vol goede moed zeilde men met zeven schepen van Haiti weg, om te trachten de Spaanse vloot afbreuk te doen. Brion was bevelhebber: hij was door Bolivar benoemd tot Admiraal.

En daarmee begon de geweldige strijd om de vijand van Venezuela en Colombia, waarbij Brion een van de voornaamsten is geweest. Met zijn kleine vloot wist hij de Spaanse in bedwang te houden; hij sloot de Spaansgezinde havens af en kaapte de schepen, die er binnen wilden varen. Dat niet alleen, doch heel zijn vermogen schonk hij aan zijn tweede vaderland; alles had hij er voor over. Toen hij stierf had hij niets meer dan wat kleren.

En denk nu niet, dat hij met de jaren verflauwde in geestdrift. Tot enkele maanden voor zijn dood werkte en zwoegde hij voor de vrijheid van Venezuela en Colombia, en het moet geen kleine voldoening voor hem geweest zijn dat, dank zij zijn krachtige steun, die beide landen zich eindelijk, 24 Juni 1821, zelfstandige staten konden noemen, onafhankelijk van Spanje. Toen dat eenmaal bereikt was trok Brion zich terug. Hij had een mooie betrekking kunnen vragen in een der beide republieken: die had hij meer dan verdiend. Maar Brion hield er niet van zich op de voorgrond te plaatsen; hij was niet eerzuchtig en verlangde niet naar roem.

In Augustus 1821 kwam Brion naar Curaçao om er uit te rusten en te genezen van een ziekte, die hij zich met zijn drukke bezigheden op de hals had gehaald. Doch nauwelijks een maand later kwam de dood hem de eeuwige rust brengen. 23 September stierf Admiraal Pedro Luis Brion, Opperbevelhebber van de Colombiaanse Zeemacht, in de ouderdom van 39 jaar. Hij werd begraven op „Rozentak" (nu bij Plantage Blenheim).

Venezuela en Colombia rouwden en er werden plechtige lijkdiensten gehouden. Bolivar, de grote vriend van Brion, treurde wel het meest, want hij wist het best wat een groot weldoener van de vrijgemaakte landen zij in Brion verloren hadden.

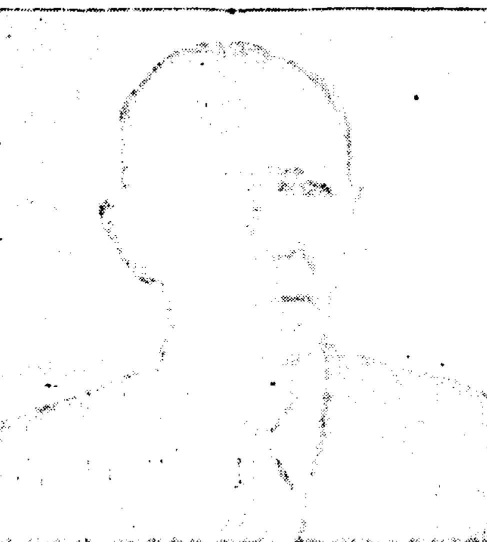
In 1881 werden de overblijfselen opgegraven en overgebracht naar Caracas, waar zij in het Nationaal Pantheon werden bijgezet. Daar rust nu de Curaçaose held naast zijn boezemvriend „El Libertador" Simon Bolivar, en naast de andere grote voormannen van de Venezolaanse Vrijheidsoorlog.

Curacaose delegatie ondervindt motorstoring.

Schiphol. — Het vliegtuig, waarmede de delegatie van de Staten der Nederlandse Antillen vanochtend op Schiphol zou aankomen, is wegens machinestoring op weg van Montreal naar New York gevlogen, zodat het nog niet zeker is, dat de delegatie vandaag in Nederland zal aankomen. — Naar wij van de zijde van de K.L.M. te Willemstad vernemen zal het toestel waarschijnlijk om half twaalf Cur. tijd vertrekken.

Venezuela viert Nationale feestdag

De feestviering van de Venezolaanse onafhankelijkheidsdag werd gisteren voortgezet met een groot feest in Suffisant waar tal van genoden aanwezig waren. Onder de talrijke genoden merkten wij op drs. E. Newton, lid van het CAB, die de gouverneur vertegenwoordigde voorts tal van consuls, de heer van Drimmelen en ir. P. de Kok van de CPIM/CSM, voorts de consul generaal de heer Carlo Febres Cordero met zijn echtgenote en districtsmeester H. B. C. Schotborgh.

Sr. Carlos Febres Cordero, Consul generaal van Venezuela, die een zo werkzaam aandeel had in de feestviering van gisteren, de onafhankelijkheidsdag van Venezuela

Ook tal van afdelings chefs gaven acte de présence, een omstandigheid, welke door de Venezolaanse gemeenschap ten zeerste op prijs werd gesteld.

Tijdens deze intieme feestviering voerde de consul-generaal, de heer Carlos Febres Cordero, het woord en memoreerde de prettige verstandhouding welke er bestond tussen de oliegemeenschap en Venezuela. De heer van Drimmelen beantwoordde deze toespraak in de Spaanse taal. Hij feliciteerde in de persoon van de consul-generaal Venezuela met de 139-ste onafhankelijkheidsdag en wenste de kolonie een in alle opzichten voorspoedige toekomst toe.

Na dit officiële gedeelte was er gelegenheid tot dansen op de tonen van Juan Rosales' band. Tot laat in de middag duurde dit dansfestijn voort.

Het volgend programmapunt, dat de actieve consul-generaal van Venezuela te verwerken had was de uitreiking van de „Cup de Venezuela" aan de winnaar van de tenniswedstrijden op de banen van de CSC. De eindstrijd ging tussen Lampe en Gerharts, die uitmuntend op dreef was. Het werd een fraaie partij welke in 5 sets door Gerharts gewonnen werd. De „Copa Venezuela" kwam hiermede in handen van Gerharts. De volledige uitslagen luidden:

Gerharts slaat Lampe met 6—3, 3—6, 6—1, 1—6, 6—2.

De Consul generaal reikte met een toepasselijk woord de beker aan de overwinnaar uit. Hierna werd het Venezolaans volkslied en het Wilhelmus gespeeld, het glas champagne werd geheven en hiermede was deze plechtigheid ten einde.

Z. Exc. Gouverneur Peters en zijn echtgenote waren aanwezig. Men bleef hierna nog korte tijd bijeen.

Receptie

Op waardige wijze werd deze onafhankelijkheidsviering gisteravond besloten met een druk bezochte receptie op het landgoed Zuurzak. Tal van genoden uit alle kringen van onze samenleving en vooral vrienden van ons buurland Venezuela waren op deze receptie aanwezig om van hun warme sympathieën voor Venezuela en de Consul Generaal te getuigen.

Z. Exc. Gouverneur Peters en zijn echtgenote bevonden zich ook onder de talrijke gasten.

Een verrassing was het optreden van een Venezolaanse zangeres, mej. Fedora Aleman, die, begeleid aan de vleugel enkele chansons en aria's ten gehore bracht. Een dankbaar applaus was de beloning voor deze artistieke bijdrage, welke door de aanwezigen zeer gewaardeerd werd.

Het was een waardig slot van een historische dag.

STATEN LEGGEN KRANS

Bij de overdrachtsplechtigheden zal de heer E. Jonckheer in zijn functie als fungerend staten voorzitter namens de Staten der Nederlandse Antillen een krans neerleggen aan de voet van het Brionbeeld.

De statenvoorzitter Plantz en de vice-voorzitter Tromp zijn naar Nederland vertrokken, de heer Eman, die het oudste statenlid is, èn naar jaren èn naar zittingsduur, bevindt zich momenteel op Aruba, zodat de heer Jonckheer als oudste statenlid deze plechtigheid zal verrichten.

IN HET KORT

De minimum temperatuur was 25° C (77° F), de maximum warmte 31° C (87.8 F°). Er waren gisteren 2 lichte aanrijdingen en vier personen kregen een proces verbaal terzake verkeersovertredingen. Een zekere H. werd in verzekerde bewaring gesteld omdat hij een tijdje terug uit Piscaderaclub verschillende dingen ontvreemd had, o.a. een zwembroek van *f* 20.—.

SCHEEPVAART-BERICHTEN

Monte Ayala naar S. Juan, **Alcoa Cavalier** van La Guaira naar Kingston, **Alcoa Cavalier** van Kingston naar La Guaira, **Santa Rosa** van La Guaira, **Gulfspray** naar Columbia **Sarpedon** naar Maracaibo, **P. en T. Forrester** van Ciudad Trujillo, **Nero** naar P. Cabello.

ZUSTER C. VAN MEGGELEN VERLAAT CURACAO

Ongeveer half Juli zal de algemeen bekende en gewaardeerde Zuster van Meggelen ons eiland gaan verlaten om zich voorgoed te vestigen in Holland. Wie kent haar niet? Zij arbeidde op velerlei terrein en gaf zich overal met de volle inzet van haar krachten en haar sympathieke en bescheiden persoonlijkheid. Zij arbeidde in de Thelma-kliniek van dr. Maal, zij was directrice van het Koningin Wilhelmina Tehuis, directrice van het Sanatorium van het Groene Kruis, zij gaf haar krachten aan de Zuigelingenzorg, zowel in de stad als in de koenoekoe. Op kerkelijk terrein werd nooit vergeefs een beroep op haar gedaan en wie kent haar niet door haar wekelijkse radio-rubriek over de zuigelingen-zorg? Het is ondoenlijk te schetsen wat Zuster van Meggelen in de vele jaren op Curaçao heeft gedaan, maar wel mag worden gezegd, dat zij dit alles deed met haar gehele hart en in die grote bescheidenheid, die behoort bij haar levensopvatting, dat de mens in deze wereld is geplaatst om de medemens en de gemeenschap te dienen in gehoorzaamheid aan hoger opdracht.

Zuster van Meggelen kennende, weten wij, dat zij bij voorkeur in alle stilte en eenvoud zou willen gaan; maar de grote waardering voor haar en haar werk in brede kring kennende, weten wij, dat tallozen haar niet zonder meer willen laten gaan.

Een klein comité, bestaande uit de Heren W. F. Mensing, C. N. Winkel, ds. C. C. Pijpers en Mej. A. C. van Kesteren doet een beroep op allen om door een bescheiden gave een eenvoudig herinneringsgeschenk aan Zuster van Meggelen te kunnen medegeven. Reeds komen van de zeer eenvoudigen uit de koenoekoe de giften binnen, ook zij geven gaarne van hun dankbaarheid blijk. Bovengenoemd comite doet een dringend beroep op U om Uw eventuele gave uiterlijk 12 Juli te hebben gebracht bij Mej. A. C. van Kesteren, p.a. fa. Winkel en Zonen of te hebben gestort bij de F.H.B.U. op rekening van ds. C. C. Pijpers.

Daar de tijd dringt verzoeken wij U spoedig te willen reageren op deze oproep.

Iedere gave is welkom, het gaat niet om een groot geschenk, maar veeleer om een blijk van werkelijke waardering voor veel goed en zuiver werk, dat ten bate onzer gemeenschap werd verricht.

HET CURACAOSE PENSIOENFONDS

Aan de Memorie van Antwoord van de Regering aan de Tweede Kamer inzake de Interimregeling Nederlandse Antillen ontlenen wij het volgende ter zake het Curaçaose Pensioenfonds:

„Het „Algemene Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen" opgericht bij Koninklijk Besluit van 27 April 1936 en gevestigd te 's-Gravenhage, wordt onder het oppertoezicht van de Minister voor Uniezaken en Overzese Rijksdelen beheerd door de directeur der Indische Pensioenfondsen.

De rechtspositie van dit fonds zal binnenkort opnieuw—en dan als zijnde een zuiver inwendige aangelegenheid van de Nederlandse Antillen — uiteraard bij Landsverordening worden geregeld.

Het ligt in het voornemen de zetel per 1 Januari 1951 naar Curaçao te verplaatsen. Tegelijkertijd zal het oppertoezicht van de Minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen komen te vervallen.

De wijze, waarop de fondsen 1949 zijn belegd, kan blijken uit onderstaande staat:

A. In Nederland:
in effecten *f* 3.702.321,50 N.C.; rechtstreekse leningen *f* 1.982.976.—; hypotheken *f* 251.500.—.

B. In U.S.A.:
in effecten $ 4.305.000.

Tenslotte moge nog worden opgemerkt, dat van Antillaanse zijde de wens wordt gekoesterd om de beleggingen in Nederland te realiseren en het provenu in de Amerikaanse landen te investeren. Nederland kan echter onder de huidige omstandigheden aan een kapitaalstransfer van een dergelijke omvang geen medewerking verlenen. Zodra de omstandigheden gedogen, dat met betrekking tot kapitaalstransfer in het algemeen een soepeler standpunt kan worden ingenomen, zal het overbrengen van deze beleggingen opnieuw onder ogen kunnen worden gezien.

Het werkliedenpensioenfonds is vastgesteld bij Landsverordening van 29 December 1944. Het is gevestigd op Curaçao en wordt naar door de gouverneur gestelde regelen gezamenlijk met het Algemene Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen beheerd.

Omtrent de belegging van de fondsen zijn geen gegevens bekend. Het pensioenfonds wordt, zolang de wetenschappelijke balans nog een tekort vertoont, door het Gouvernement gesubsidieerd.

Regeling en beheer van dit fonds vallen geheel binnen de autonome bevoegdheidssfeer van de Regering van de Nederlandse Antillen.

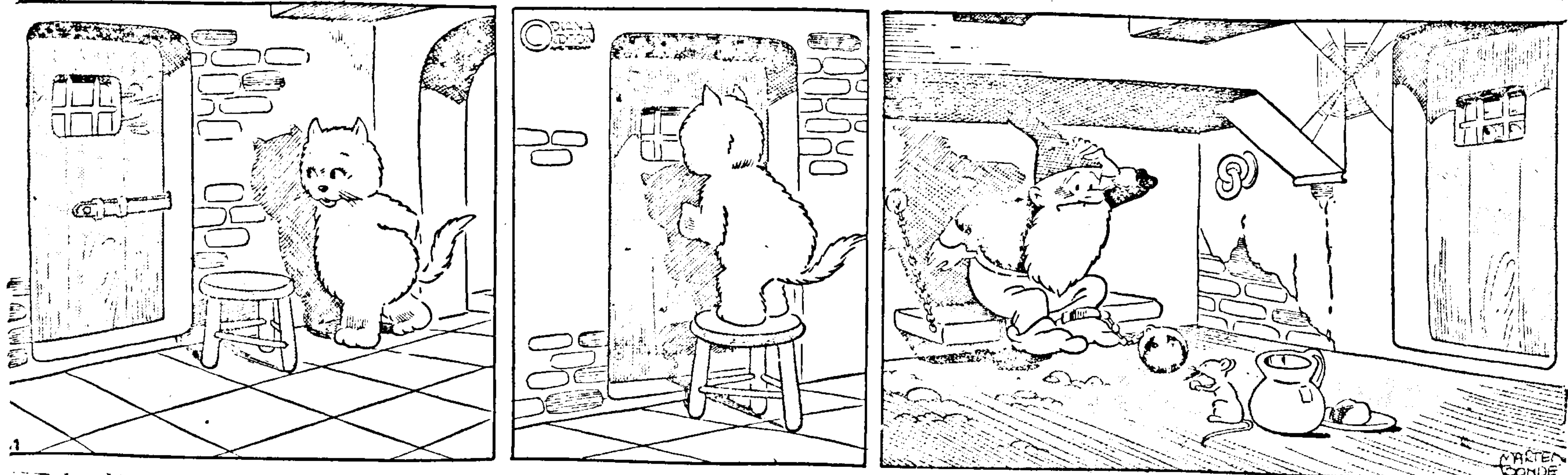
IS ER IETS VAN U BIJ?

Naast sleutels, bankbiljetten, portemonnaies, al dan niet met inhoud, werden nog gevonden: vulpenhouder „Sheaffer"; herenstropdas; gouden monogramspeld, letter „E"; goudkleurige dashouder, merk „Swank" goudkleurige sierspel met 3 harten; motorbelastingnummerplaat; boodschappentas, waarin weegschaal, merk „Salter"; rechter bruine heren- en 3 linker zwarte damesschoenen; leesboek „Let's go to Colombia"; sigarettenaansteker; goudkleurige dashouder; zonnebril; scheermes; combinatietang; zwart vilten herenhoed; S.U.B.T.-lot; groene plunjezak; vermoedelijk gouden oorbel; zak bruine bonen; zak aardappelen; kinderarmband; papieren zak, inh. 1 lange witte pantalon met broekriem, 1 zaklantaarn, 1 pet, 1 ledige portemonnaie, 1 zakmesje en 1 ring met 6 sleutels.

Verdere inlichtingen zijn te bekomen op Kamer 10, Hoofdbureau van Politie.

644

TOM POES EN DE TOVERPIJP

Tom Poes had een tijd met Liezelotje in de tuin gespeeld en ze konden het best samen vinden. Maar op de duur kreeg hij er toch genoeg van. Tenslotte was Liezelotje nog maar een klein meisje en hij vond, dat er geen avonturen met haar te beleven vielen. En Tom Poes was nu juist iemand, die erg van avonturen hield. Daarom zei hij tegen Liezelotje: — Kom, ik ga eens kijken of hier niets te beleven valt. Straks kom ik misschien wel weer terug om met je te spelen! —

Hij stapte weg en liep eens om het kasteel heen. Toen hij een achterdeur zag, die toevallig open stond, ging hij naar binnen en wandelde een lange stenen gang in. En toen ineens hoorde hij niet ver van zich af iemand praten en roepen. De geluiden kwamen vanachter een deur, waar een stevige grendel op zat, en Tom Poes,die tamelijk nieuwsgierig is, wilde weten wat dat te betekenen had. Hij nam dus een krukje en klom daar boven op. Hij kon toen net door het raampje kijken, en wat hij daar zag, was de moeite waard! Daar zat de boze dwerg Pikkin in een kleine, kale kamer en het enige gezelschap,dat hij had,was een tevreden muis die rustig een stukje brood zat te eten, dat eigenlijk voor Pikkin bestemd was. Pikkin riep en jammerde: — O .... wat hebben ze me aangedaan! Het is een schande! Dat mij dat moet overkomen! Mij! Ooooo! —

— Zo,—dacht Tom Poes bij zichzelf. Ik wist niet eens, dat die lelijke dwerg hier al gevangen zat! Ik wil wel eens een woordje met hem praten! —

Leven en dood van Salvatore Giuliano.

Samson viel door Delila.

Rome. — De 27-jarige bendeleider Salvatore Giuliano, die hedenmorgen werd doodgeschoten, was een normale jongen, die geboren werd in Montelepre bij Palermo, ofschoon hij veel spijbelde van school. Hij werd electriciën bij een plaatselijke telefoonmaatschappij. Hij solliciteerde later bij de Carabinieri, doch werd zonder opgaaf van redenen afgewezen.

Hij diende in de oorlog bij de Italiaanse luchtmacht, doch besloot in 1943, toen de geallieerden op Sicilië landden, geld te maken. Hij begon zijn roverloopbaan met een gestolen pistool. Zijn eerste slachtoffer viel in September 1943, toen hij een van de twee carabiniers, die wilden zien wat hij bij zich had, neerschoot.

Spoedig verzamelde hij een groep mannen, van wie vele vrijwillig verklaard waren.

Hij trad op tegen „verraders en zwakkelingen", doch begon, om de sympathie van de bevolking te winnen, op te treden tegen de rijken, die hij gijzelde. Hij sloot een verbond met de Mafia om niet in elkaars vaarwater te komen. Hij oefende ook het privilege van de eerste nacht uit, dat een traditie is onder de Siciliaanse aristocratie. Met de Mafia werd afgesproken, dat zijn privilege niet gold ten aanzien van Mafia-bruiden. Hij kreeg veel steun van plaatselijke nationalisten. Telkens werd een door de politie beraamde overval tevoren aan hem verraden.

Een jaar geleden vormde de minister van binnenlandse zaken Scelba, een speciale politie groep van 2000 man onder leiding van de veteraan-carabinieri kolonel Luca om Giuliano te vangen. Vandaag wist Luca de bendeleider en de volgelingen, die van zijn troep nog over waren, in een hinderlaag te krijgen bij Castel Vetrano in Zuidwest-Sicilië. Giuliano's gezellen ontkwamen, doch hij zelf viel onder een regen van tommygunkogels, toen hij wegkroop achter een barricade van boomstronken in de deuropening van een boerderij, waarop klaarblijkelijk een overval werd gepleegd. Giuliano werd in de rug getroffen.

Hij droeg een diamanten ring, een khaki-battle dress en gloednieuwe sandalen. Acht uur na zijn dood werd hij begraven op het plaatselijk kerkhof met als enige aanwezigen de politiemannen, door wie hij werd gedood.

Zijn 52-jarige moeder heeft zijn lijk niet meer gezien. Zij verzuchtte enkele dagen geleden te hopen, dat „mijn salvatore levend gevangen wordt genomen, voordat hij in ergere moeilijkheden komt."

Scelba verklaarde aan de pers, dat met de dood van Giuliano het Siciliaans banditisme heeft opgehouden te bestaan en er geen reden meer is om het speciale corps in stand te houden. Hij zou aan de ministerraad hebben voorgesteld kolonel Luca tot generaal tè bevorderen.

Gasperi wenste Scelba namens de regering geluk.

Nader blijkt, dat Salvatore Giuliano uiteindelijk de dood heeft gevonden als gevolg van zijn zwak voor vrouwen. Toen Giuliano opnieuw aan de politie was ontkomen, de een net had getrokken rondom zijn hoofdkwartier in het Montelepre-gebergte, begon kolonel Luca een lijst aan te leggen van woningen van vrouwen, waarvan bekend was, dat zij tot de vriendinnen van Giuliano behoorden.

Woensdagochtend vroeg zag een rechercheur in burger hoe een man uit een raam van de eerste verdieping van een dezer woningen klom. De politieman ving slechts een glimp van het gezicht op, doch dit was voldoende: Giuliano was gesignaleerd. Ogenblikkelijk werd alarm geblazen. Giuliano had zich inmiddels naar een naburige woning begeven, die prompt onder vuur werd genomen.

De bandietenleider poogde te ontkomen, doch werd bij de ingang neergeschoten. Woensdagnacht stonden volledig bewapende carabinieri op wacht bij het pas bedolven graf. Zij hadden opdracht iedereen neer te schieten, die het zou wagen zich meester te maken van het lijk van de bandieten-koning.

De Philosophie van Zuid-Amerika

Aan de universiteit van Guayaquil in Ecuador ondernam Dr. Ramon Insau Rodriguez een poging, om de philosophie geschiedenis van Zuid Amerika te schrijven.

Hij vat zijn onderwerp wel wat erg breed op, zodat men reeds heeft opgemerkt, dat het nu en dan meer een cultuurgeschiedenis lijkt dan een afgeronde geschiedenis van de philosophie.

Maar wat een rijkdom! De man heeft zijn onderwerp ook in die zin erg breed opgenomen, dat hij tevens de invloeden van buitenlandse philosophen op Zuid Amerika nagaat. Hij begint met een analyse van de wetenschappelijke achtergrond van de Columbus-geschiedenis en laat op verdienstelijke wijze zien, hoe de ontdekking van de nieuwe wereld in de toen heersende philosophie de vraag opriep: wat zijn de titels tot kolonisatie? Wat is het recht er toe? Hij toont aan, dat de Scholastiek klaar stond om dit probleem aan te pakken en dat de school van Salamanca, met Vittoria aan het hoofd, de grondslag legde voor de internationale rechtsphilosophie.

Afbreken of opbouwen.

Hij beschrijft, hoe leerlingen van Vittoria naar de nieuwe wereld kwamen, waar aan de universiteiten de scholastiek bloeide. Niet zonder trots wijst de schrijver op het verschil tussen Noord en Zuid Amerika. De nieuwe Amerikaan van het Noor den roeide de Indiaan uit, doch die van het Zuiden bouwde een cultuur op. Spanje gaf zijn godsdienst, zijn taal, zijn cultuur en in casu zijn philosophie aan Zuid Amerika. Het aandeel van de Dominicanen in deze wetenschappelijke opbouw is zeer groot.

In Mexico is het de Augustijn Alonso de Veracruz. Het is interessant de schrijver te volgen, waar hij in de wetenschappelijke wereld van Zuid Amerika Thomisten en Scotisten aanwijst. Ook maakt hij ons met volgelingen van Suarez bekend. (De school van Vittoria, we zeiden het reeds, had zijn vertegenwoordigers. Er zijn schrijvers, die steunen op Erasmus, op Vives, op Thomas More. Het gaat niet aan om spottend op te merken, dat er dus alleen maar werd nagedaan en niets oorspronkelijks werd gepresteerd. Dat al deze denkers en scholen in dit wereldeel hun volgelingen hadden, laat zien, wat een hoogstaande kolonisatie er bloeide.

Inquisitie.

De schrijver gaat de invloed na van de Inquisitie en ook hier vernemen we, gelijk bij de bekende schrijver Salvador de Madriaga, een zacht oordeel: „een instelling ter bescherming van de goede zeden naar de geest van de tijd", noemen zij het. In de mystiek vinden we in Zuid Amerika zelfs weergave van de verkeerde theorie der Alumbraden.

De kwestie van de slavernij noopte tot een bestudering van uit moraal-theologisch oogpunt, bij de beschrijving waarvan de auteur Petrus Claver uit Carthagena te veel uit het oog verliest. De Jezuïeten-orde wordt uitvoerig beschreven. Door deze paters worden de positieve wetenschappen zozeer beoefend, dat hun verbanning onder Carel III een ramp voor Zuid Amerika betekende. Ze brak de geschiedenis gewoon in tweeën. Eerlijke beoordeling van de waarde van hun arbeid.

De philosophische achtergrond van het denken van dichters, zoals bv. van de bekende dichteres Juana Ines de la Cruz, wordt apart beschreven. De invloed van de Encyclopedisten was groot. Hun boeken vonden hun weg wel, ondanks het feit, dat ze verboden waren. Verschillende latere „libertadoren" waren encyclopedisten, ofschoon figuren zoals Bolivar, Miranda en Narinjo op het eind van hun leven, naar het schijnt, toch de sacramenten wilden ontvangen.

Geweld baart verwarring.

In zijn leiders was het volk niet altijd gelukkig. Ze zijn dan ook geen weergave van wat er onder het volk leefde. Het is een eerlijke bekentenis van de schrijver en daarom een pracht conclusie van zijn eigen denken, als hij zegt dat de bevrijding, of de autonomie, een logische conclusie was van het denken van de school van Vittoria. Als kolonisatie gebruikt wordt om te cultiveren dan brengt dit met zich mee, dat de kolonisatie *moet* ophouden op de dag, dat de cultivering voltooid is. Het beeld van „op eigen benen lopen", dat abbé de Pradt gebruikt, is overal begrepen.

Voor de bevrijding bezocht von Humboldt de wetenschappelijke wereld van Zuid Amerika en zijn verklaring: dat „de cultuur in sommige steden van Zuid Amerika hoger staat dan in steden van Europa", zegt genoeg. De bevrijding is bewerkt door mensen vol idealen, maar zonder voldoende fundament om langs diplomatieke weg te bereiken wat bereikt kon worden. Deze opinie: dat bv. Bolivar geen diplomaat was, wordt ook verdedigd in het nieuwe leven van Bolivar geschreven door Masur, waarin hij o.a. aantoont, hoe ontactisch Bolivar in Londen te werk ging. Langs diplomatieke weg, via ronde tafel conferenties, had men de autonomie kunnen krijgen, doch men verkoos te vechten.

Daardoor kwam verwarring over Zuid Amerika. De cultuur leed door de oorlog en vreemde figuren met verwarde ideeën kregen hun kans. Mannen als Llorente, Amat, de Pradt verschijnen op het toneel. Over de invloed van de Pradt op Zuid Amerika bestaat er het prachtige boek van Pater Aguirre uit Caracas.

Het Latijn raakte aan de scholen in verval en Engelse philosophie, als die van Bentham, vond weerklank. In Caracas bestond er een groot dispuut over de verdraagzaamheid naar aanleiding van een Ier, Burke genaamd (aan dit dispuut namen ook de paters Hernandez en Dias deel, die later naar Curaçao uitweken).

De verwarring baart Deisten zoals Olmedo en Rocafuerte, doch ook het katholicisme vindt zijn ideeëndragers in deze donkere eeuw na de bevrijding. Er zijn droevige figuren als de renegaten Solano en Blanco White, terwijl er, zonder controle van de inquisitie van alles vrij Zuid Amerika kon binnen stromen.

Bello, de leermeester van Bolivar, wordt uitvoerig besproken. De man kon in Caracas niet denken, omdat hij er geen culturele omgeving meer vond en ging naar Chili. Veel werd natuurlijk uit Europa overgenomen en de reis van Darwin door Zuid Amerka genoot vanzelfsprekend veel belangstelling.

Een Franciscaan propageerde Cousin. Zelfs Duitsers,zoals Kant en Hegel, vonden hun zeloten, ofschoon philosophie niet altijd een goed export-artikel blijkt. Onder de vele namen zien we voor Venezuela Rafael Baralt genoemd. Heel dit boek, doch vooral het laatste hoofdstuk, is een tuin, die men binnenloopt, vol bloemen en bomen die men niet kent. Ver staan we af van het denkleven van dat wereld-deel dat we bij regendagen als een vage lijn aan de Zuidelijke horizon kunnen zien: Latijns Amerika. Het verwondert ons alleen, dat een figuur als Vasconcelos niet genoemd wordt.

Dit boek is een nieuw bewijs van de geestelijke rijkdom van Spanje en we kunnen de verzuchting van de schrijver wel begrijpen, wanneer hij zegt, dat over Zuid Amerika wel veel geschreven wordt als een land van bevrijders en revolutionaire bewegingen, doch zelden als een land van nog belangrijker denkleven. In dit opzicht is dit boek een aanklacht tegen ons, die ons wetenschappelijk onderlegde mensen wanen en aan wie heel deze wereld ontgaat.

ARUBA

HORRIGAN OFFICIER IN DE ORANJE NASSAU ORDE

Tijdens de plechtige feestviering van de Amerikaanse Onafhankelijkheidsdag, een plechtigheid, welke werd bijgewoond door de gouverneur der Ned. Antillen, werd tijdens een picknick op de terreinen van de Lago, de directeur, de heer J. Horrigan Koninklijk onderscheiden met het officierschap in de Orde van de Oranje Nassau. Met een toepasselijke toespraak reikte Z. Exc. Gouverneur Peters de onderscheidingstekenen uit.

CURACAO

STRAATNAMEN.

Onlangs publiceerden wij een lijst van namen, welke aan straten en pleinen gegeven zouden worden. Enkele ingezetenen, wier liefde tot land en volk en waardering van het gepresteerde van die personen, naar wie thans straten enz. worden genoemd, boven elke twijfel verheven is, waren pijnlijk getroffen toen zij in de lange lijst van namen enkele omissies moesten waarnemen.

Het betreft hier enkele namen o.a. die van de welbekende dr. Waterman, de eerste directeur van de Openbare Gezondheidsdienst, die grote internationale vermaardheid heeft verworven met zijn onderzoekingen op experimenteel pathologisch en psysiologisch gebied.

Een tweede naam die wij hier zouden willen noemen is de gesneuvelde luitenant ter zee 3de klasse J. F. (Cobi) Haayen, die in de wereldoorlog sneuvelde in Oost-Indië in de strijd tegen onderdrukking en tyrannie.

Wij zijn het met onze zegslieden eens, nl. dat wij ook deze figuren missen in de straatnamen en zonden de suggestie willen doen, ze samen, met die van dr. Lansberg, te verbinden aan straten, die of nog naamloos zijn, dan wel bij de eerstvolgende gelegenheid de nieuwe straten naar deze personen e.a. te noemen.

DELEGATIE VERTROK,

Dinsdagavond 9 uur vertrok de Staten delegatie bestaande uit de heren mr. I. C. Debrot, C. Kroon, F. Tromp, Plantz en mr. dr. da Costa Gomez naar Nederland.

De heer Henny Eman is, zoals wij gisteren reeds meldden, niet meegegaan. Op het vliegveld hadden zich tal van familie leden verzameld alsmede vertegenwoordigers van de NVP, DP en KVP.

BRAND OP PIETERMAAI

Gisteravond woedde op Pietermaai een ernstige brand, waarbij een huis met huisraad volledig in de as werden gelegd. Een woonhuis (nr. 45) en bewoond door de familie Jurjens is in vlammen opgegaan. De brand werd gisteren om 18.45 aan de hoofdwacht Wilhelminaplein gemeld en onmiddellijk rukten de grote spuiten van hoofdwacht en Parera uit om ernstiger onheil te voorkomen. Bij de plaats des onheils aangekomen begon men de belendende percelen van water te voorzien om aldus uitbreiding van de brand te voorkomen. De windrichting en de sterke wind deden dit gevaar n.l. ontstaan. De vuurhaard was groot en krachtig, men had minstens twee uren nodig om de brand te blussen. Ondanks energiek optreden van de brandweer, kon zij niet verhinderen dat de brand het huis met de inboedel verteerde. De schade is groot, de familie wist slechts enkele stukken in veiligheid te brengen.

Omtrent de oorzaak van de brand tast men nog in het duister, doch men vermoedt dat een kerosinestoof door onvoorzichtige behandeling de ware schuldige is. Men was n.l. bezig met water koken toen de stoof raar ging doen en brandbare voorwerpen rondom de kerosine stoof vlam begonnen te vatten.

Het huis, doch niet de inboedel, was tegen brand verzekerd.

SPORT

SITHOC BEHAALT TWEE KOSTBARE PUNTEN

Door een verdiende overwinning op Jong Curacao heeft Sithoc gisteravond twee kostbare punten veroverd en zich weer een beetje opgewerkt van de onderste regionen der ranglijst. Het spel was over het algemeen lelijk, er werd veel te veel met het lichaam gewerkt, hoewel de strijd sportief bleef. In de eerste helft behaalde Sithoc een 1—0 voorsprong. Na de rust wist de invaller doelman der Collegemannen door een klassieke kanjer van een blunder de voorsprong weer te niet doen, doch geen tien minuten later maakte ook doelman Pinedo een kapitale fout, helgeen Sithoc aan een 2—1 zege bleek te helpen.

De achterhoede en middenlinie van Sithoc waren goed op dreef, de rechtsbuiten gaf een goede partij, bij Jong Curaçao verknoeide de linksbuiten kans op kans.

De heer Kramer leidde deze wedstrijd, af en toe begeleid door de gebruikelijke honderden „scheidsrechter uit het publiek."

Wereldnieuws

— MacArthur heeft de Japanse regering opdracht gegeven het communistische blad „Akahata" 30 dagen te verbieden.

— De 16.000 ton metende Noorse tankboot „Uranus", die op haar eerste reis uit uit Rotterdam, via Oslo, naar de Noorse haven Allesund was vertrokken, is in de nabijheid van laatstgenoemde plaats aan de grond gelopen. Er bestaat geen gevaar voor de bemanning, doch het schip zelf lekt hevig.

Leert een vak!

Reeds geruime tijd wordt door het Dept. v. Onderwijs briefwisseling gevoerd met de Directie van het P.B.N.A. te Arnhem om de mogelijkheid van studie bij dit Instituut en, wat meer zegt, het afleggen van examens op Curaçao mogelijk te maken.

Zoals bekend zendt deze particuliere inrichting schriftelijke lessen uit voor een zeer groot aantal technische vakken, waarvan er vele voor de werknemers van belang kunnen zijn.

De uitgewerkte lessen worden door de cursisten aan het P.B.N.A. ter correctie gezonden en, van aanwijzingen en verbeteringen voorzien, geretourneerd.

Daar de P.B.N.A.-examens in Nederland voor een deel mondeling worden afgenomen, vormt dit voor studerenden in de Nederlandse Antillen een moeilijkheid.

Het P.B.N.A. is nu bereid gevonden deze examens voor de Nederlandse Antillen geheel schriftelijk te doen zijn en het Departement van Onderwijs zal zich belasten met het toezicht op deze examens. Hierdoor zal het mogelijk worden dat ook onze studerenden hun werk met een diploma bekroond zullen zien.

Om een inzicht te krijgen van de omvang, welke deze studiewijze zou kunnen bereiken, verdient het wellicht aanbeveling dat gegadigden zich bij het Departement aanmelden voor inlichtingen.

Er zijn cursussen voor adspirant bouwkundige, bouwkundig opzichter tekenaar, Leraar: timmeren, metselen, schilderen, meubelmaken, boetseren, lood- en zinkbewerking, tekenen, bouwk., tekenen, Uitvoerder en hoofduitvoerder wegenbouw, Technisch ambtenaar bouwtoezicht, adspirant constructeur, Leraar: Machine bankwerken en draaien: Leraar motorrijtuighersteller: leraar werktuigbouwkundig tekenen, voorts cursussen voor koeltechniek, verwarmingstechniek, electro-techniek, meterijker, instrumentmaker, dieselmonteur, werkbaas, gereedschapmaker, radiomonteur, enz.

Van de Boekenplank

PATIENCES

Wij hebben altijd gedacht dat het kaartspel een spel was, waar meer dan één persoon mee was gemoeid, totdat wij in handen kregen het voortreffelijk werkje van J. Hagenaar, „Patiences" geheten, uitgave **G.B. van Goor Zonen's Uitgeversmaatschappij.** En het voorwoord zegt daarvan, dat het leggen van een patience een geheel aparte tijdpassering is, gelijk met het oplossen van puzzle's en in dit licht bezien verschaft dit handig boekje heel wat aangenaam tijdverdrijf. Liefst 50 spelen zijn in dit werk opgenomen en de uitleg daarvan is gesteld in een eenvoudige doch duidelijke bewoordingen.

En de titels van verschillende patience-spelen, ook wel „spert der eenzamen" genoemd, zijn het vermelden waard. Heeft U wel eens gehoord van „op zoek naar familie", de eigenzinnige pepi", „de haan in het kippenhok", „de bruine en de blonde", de „onverzadelijke" of „de windmolen", „het kabaal", „de zeven slapers", „de grootvaders", die rustig staan naast de „tweelingszusters?"

Het is een slechts een greep uit velerlei spelen, gerangschikt in het boekwerkje „Patiencea" dat wij U allen zeer kunnen aanbevelen.

NEDERLAND

VAN DE SCHEVENINGSE BADPLAATS.

(Van onze correspondent).

In de Kurzaal vond in het kader van het Holland Festival een filmvoorstelling plaats „The Big Lift" een Amerikaanse semi-documentaire film, waarin de Engelse en Amerikaanse luchtmacht Berlijn van voedsel en brandstoffen voorziet. Het was een treffend beeld van de grote luchtbrug, waarbij elke drie minuten een machine van de West-Berlijnse vliegvelden opsteeg. De film heeft een wat sentimenteel nootje door de liefdesgeschiedenis van de Amerikaanse piloot voor het Duitse vrouwtje, dat noodgedwongen moet helpen stenen blikken en verplaatsen voor haar „Vaterland" en er niet tegen opziet haar Amerikaanse vriend en weldoener in een moeilijk parket te brengen en te bedriegen. De angst bij het Berlijnse publiek voor de gevaarlijke Russische zône, blijkt wel degelijk grond te hebben.

Paul Douglas — Montgomery Clift en O. E. Hasse spelen de hoofdrollen daarbij dapper bijgestaan door Cornell Borchers en Bruni Löbel als de beide Duitse vrouwtjes. De film geeft een sterk beeld van de slechte toestanden in het verwoeste Berlijn maar blijft een knap stuk werk van de regisseur Georg Seaton en van de medewerkende luchtmachtautoriteiten.

Zaterdagmiddag dan begon in de Kurzaal het grote zangersfeest ter gelegenheid van het 120-jarig bestaan van de Kon. Zangvereniging „Cecilia" waarbij de burgemeester van den Haag Mr. Schokking het openingswoord sprak.

Mr. Schokking feliciteerde de voorzitter der vereniging met deze herdenking. De dirigent Arnold van der Meer liet het koor hierna het Wilhelmus zingen in de edele polyphonie van Caldara, dat door alle aanwezige staande werd aangehoord. Het „Cecilia-koor" gaf enige mooie nummers ten gehore waarna de zustervereniging „Die Haghe Sanghers" onder Jos Vranken ook enkele nummers ten gehore gebracht. „Breda's Mannenkoor" o.l.v. Wim de Rooij en het Nijmeegs Mannenkoor van Jan Vermeulen, brachten ook enige mooie nummers. Jammer dat de grote Kurzaal slechts ten dele bezet was, hetgeen ook de burgemeester in zijn openingswoord niet kon verhelen.

Zondagavond 25 Juni trad de bekende Parijse chansonnière Lys Gauty op. Zij werd aan de vleugel begeleid door Henriëtte Slonine. Een ogenblik waanden wij ons in het hartje van „Le ville lumièmre" en herinnerden ons weer haar „Le bonheur est entré dans mon coeur" en „Le chanson de bonheur". Door haar bijzondere voordracht weet Lys Gauty de zaal steeds te boeien en haar „La vie en rose" werd op de haar eigen wijze op gevoelvollewijze vertolkt. Ook ditmaal een matig bezette Kurzaal, dat toch de gevierde chansonnière een langdurig en geestdriftig applaus schonk.

De Exploitatie Maatschappij Scheveningen E.M.S. heeft aan B. en W. van den Haag gevraagd een bedrag van ƒ 500.000 te willen bemiddelen voor de wederopbouw en restauratie van het „Grand Hotel", indien zij er niet in slaagt, dit kapitaal bij derden op te nemen. Het Grand Hotel, dat voor heen 300 kamers bezat en in de bezettings- en nà-oorlogse tijd geheel werd beschadigd en onbewoonbaar is geworden, was vóór de oorlog een zeer gezien en druk bezocht Scheveningens hotel, waar ook vele buitenlandse gasten gaarne vertoefden.

VISSER 'T HOOFT — EREDOCTOR

's-Gravenhage. — De universiteit van Princeton (V.S.) heeft het ere-doctoraat theologie verleend aan dr. W. A. Visser 't Hooft, secretaris-generaal van de Wereldraad van Kerken wegens zijn verdienste voor de eenheid der Christelijke kerken.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:

C.P.I.M.

Telegram Afdeling: 23 — 7.30 uur M. v.d. Water, tel. 2080.

Personeel Afdeling: J. J. A. v.d. Burg, Koninginnelaan 9, tel. 2272.

Materialen Afdeling: M. Segaar, J.D., Troepiaalweg 18, tel. 4327.

C.S.M.

Rederij: J. W. H. Zimmerman, tel. 2486.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur kantoor, tel. 2458—2551; 23 — 8 uur G. H. van Leeuwen, tel. 2174.

Dok Afdeling: L. Boeren, tel. 2242.

Bioscoop: „Young man with a horn". Toegang boven 16 jaar.

Curaçaose Postzegelvereniging: Vrijdag 7 Juli 1950, des avonds om acht uur, gewone ledenvergadering in het vergaderlocaal van Club Asiento te Emmastad. Aller opkomst dringend gewenst.

SOCIETEIT ASIENTO.

„Spel met het noodlot". Met verwijzing naar de mededelingen over bovenstaand toneelspel, dat op 15 en 16 Juli as. door de Arubaanse Toneelgroep van het A.N.V. in de grote zaal van de Sociëteit zal worden opgevoerd, wordt hierbij bekend gemaakt, dat de plaatsbespreking voor deze twee avonden zal worden gehouden op **Donderdag 13 Juli as. om 16.45 uur in de Club.** Toegangsbewijs ƒ 1.— per persoon. Introductie kan met het oog op de te verwachten grote belangstelling alleen worden toegestaan voor de 2e uitvoering, dus die van Zondagavond 16 Juli, voor zover plaatsen beschikbaar zijn.

Bridgedrive: Van de op 4 Juli gehouden bridgewedstrijd was de uitslag als volgt: 1e prijs HH. Lam—Prince met 7630 punten; 2e prijs HH. Lemmens — v.d. Meer 4720 punten; 3e prijs HH Pasman — Deutekom 3850 punten; 4e prijs HH. Oetelmans — Van Leeuwen 2550 punten. Het ligt in de bedoeling om op 11, 18 en 25 Juli weer een drie-avonden serie te spelen, waarbij het paar met de meeste punten uit drie avonden een extra prijs ontvangt. Opgave tot deelneming op de avond van de wedstrijden, welke precies om 20 uur aanvangen. De drives zullen worden gehouden in de grote zaal van de Societeit Asiento. Introductie toegestaan.

SHELL GOLF CLUB.

Henderson Cup: Bij de Zaterdag jl. gehouden semi-finales zijn Dr. Verhoeff en de heer Bouwens uitgeschakeld door hun nederlaag tegen resp. de heer Van Oorschot en de heer Fosbrook, die beiden met 2 up en 1 to go wonnen. Zodoende vindt Zondag 9 Juli as. de finale plaats (over 36 holes, waarvan 18 holes 's morgens en 18 's middags om 14 uur) tussen de houder van de Cup, de heer Fosbrook en de heer Van Oorschot, die al zijn best zal doen om te zorgen, dat zijn tegenstander de Cup niet opnieuw wint. Dit nummer zou het gevaar medebrengen, dat hij hem ook het volgend jaar voor de derde keer in successie wint, waardoor de Cup zijn definitief eigendom zou worden. Maar vooralsnog is hij pas op de helft van deze af te leggen weg naar het eeuwig bezit. Van de helft tot twee-derde, dat is Zondag te spelen wedstrijd en wij wekken onze leden gaarne op althans een gedeelte van deze interessante krachtsmeting bij te wonen. De uitreiking van de Cup om 17.30 n.m. zal persoonlijk worden gedaan door de directeur van de firma Henderson, de heer Koole. Ook daarbij vertrouwen wij, dat velen van onze leden aanwezig zullen zijn als huldebetoon aan de winnaar.

Sportclub Asiento: Zaterdag 8 Juli competitiewedstrijd tegen S.U.B.T. op het terrein Vredenberg. Aanvang 16 uur. Er vertrekt een bus vanaf de Portier aan de Beatrixlaan, wacht op het S.U.B.T.-terrein en gaat na afloop weer terug.

PARTURIUNT MONTES

Djakarta. — De vulkaan Krakatau ten Westen van Java is gisteravond 8 uur Java-tijd weer actief geworden, zo deelde hydrographische afdeling van het ministerie van scheepvaart vandaag mede. Het Motorschip „Generaal Van Speyck" meldde, dat er midder en stenen tot een hoogte van 800 meter uit de krater kwamen en dat grote hoeveelheden puimsteen in de Baai van Lampong dreven.

De vulkaan Takuban Prahy op West-Java kan elk ogenblik tot uitbarsting komen, zo deelde het hoofd van de vulkanologische dienst, de heer W.A.S. Petroschevsky, aan Aneta mede. Hij zeide, dat de gassen, die uit de krater opstijgen, van 38 graden Celsius tot 285 gr. heter worden.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Directeur van Openbare Werken zal op Dinsdag 18 Juli 1950 des voormiddags te 11 uur ten kantore van D.O.W. Parera in het openbaar aanbesteden:

Bestek No. 120: Het bouwen van een uitbreiding van de openbare school te Djanbra Martha op Curaçao met 6 klassen c.a.

Bestek en tekeningen zijn van Vrijdag 7 Juli af te verkrijgen aan het kantoor D.O.W. Parera tegen betaling van f. 10,— per stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding f. 9,— per stel.

Di Directeur van Openbare Werken,
G. SCHOORL.

Ons feuilleton

Mysterie B-29

Hoofdagent Clarke keek mijnheer Leicester onheilspellend aan.

„O, zo, zo, zo, enfin, het spijt me wel, maar mijnheer Leicester zal met mij mee naar het bureau moeten gaan."

Hij ging naar de agent toe.

„Mathers," zei hij, „let goed op, dat er niets aangeraakt wordt in deze kamer, en vraag uitvoerige bijzonderheden aan.. hoe zei u ook weer, dat u heette?"

„Fenton, mijnheer" antwoordde de butler, die helemaal in zijn schulp gekropen was.

Hoofdagent Clarke legde vriendelijk maar stevig een hand op Freddie's arm.

„Nu mijnheer," zei hij, „alstublieft."

„Wat? Ik blijf hier en daarmee uit," riep Freddie verstoord.

„U blijft hier niet en daarmee uit," zei de hoofdagent gedecideerd. „U deed beter kalmpjes mede te gaan, mijnheer."

Freddie ging kalmpjes mee.

FREDDIE'S AVONTUUR

Leslie wachtte reeds in de conversatiezaal op Jimmy.

„Het spijt me, dat ik je heb laten wachten", zei hij, toen hij even later verscheen. Zij verlieten samen de club en Jimmy riep een taxi aan en beval de chauffeur naar „Court Royal" te rijden.

„Waar is je vriend Erb toch?" vroeg Jimmy toen ze in de taxi zaten.

„Hij zal iets later komen met Marky. Je zult beslist van hem gaan houden, Jimmy."

„Dat heb ik immers altijd gedaan,' zei Jimmy ernstig.

„Marky is altijd een aardige baas geweest."

„Nee, niet Marky domoor, Erb."

„Ik verlang helemaal niet, om die domoor Erb te leren kennen," antwoordde hij.

Een beetje later zaten ze op hun plaatsen, en luisterden naar het aanhoudend gezoem van de conversatie in de zaal.

„Marky zit zeker op het schellinkje met Erb?" merkte Jimmy grimmig op.

„We zullen geen van tweeën „Ik geloof dat Marky eerst nog zien, vóór het einde van het eerste bedrijf," antwoordde zij naar Scotland Yard gegaan is om iets te laten vertalen.

„Een stukje papier of zoiets, dat hij zeker gevonden heeft in een van zijn oude boeken."

Jimmy knikte afwezig met het hoofd. Hij wist wel beter, maar sprak nergens over.

Het plotselinge uitgaan der lampen en het even plotse ophouden der gesprekken waarschuwde hem, dat het gordijn gehaald was; en zij keken naar het mysterie-spel: „Middernacht".

Toen het scherm viel, onder donderend applaus, slenterden zij beiden de foyer in.

De eerste mensen, die zij daar ontmoetten, waren sir Marcus en Zijne Genade van Framlingham.

De twee mannen bogen, toen Leslie naderde.

„Jimmy, ik zal je even voorstellen," zei Leslie. „Mijnheer Craven, de hertog van Framlingham."

„Laat ons iets gaan gebruiken," zei de hertog, „en noem mij Erb, dat is gemakkelijker."

Jimmy grijnsde en volgde Zijne Genade.

„Met welk vergif zal ik ertoe kunnen medewerken uw gestel te ondermijnen?" vroeg de hertog beleefd.

Jimmy noemde de eerste de beste drank, die hem voor de mond kwam, en merkte inmiddels bij zichzelf op, dat hij werkelijk die oude man aardig vond.

„Ik vermoed, dat iets dergelijks niet erg in uw lijn ligt, nietwaar?" zei Jimmy.

„Och, dat is een kwestie van leeftijd," antwoordde de hertog, en hij hield het glas tegen het licht en keek er naar met kennersblik. „Nu.."

„Ik bedoel, het stuk," merkte Jimmy glimlachend op.

„Kinderspel," zei hij. „Maar wat ik zeggen wil, mijnheer Craven, het komt me voor, dat ik uw naam eens gehoord heb."

„Ik ken uw neef, Freddie Leicester," antwoordde Jimmy, „hij zal mijn naam waarschijnlijk af eens genoemd hebben."

„Mogelijk. Dat is een niet te onderschatten nadeel."

„Och, ik weet het niet." antwoordde de reporter en kleurde lichtelijk. „Er zijn nog erger namen."

„U begrijpt me verkeerd," zei de hertog rustig.

„Ik bedoel dat het een karwei is, met mijn neef bekend te zijn. U hebt mijn sympathie. Gebruikt u nog meer?"

„Sympathie?"

„Nee, een borrel. Als ik het over die bliksemse kwajongen heb, krijg ik altijd een onlesbare dorst."

Jimmy schudde het hoofd en daar op dit ogenblik juist de gong weerklonk, begaven zij zich weer naar hun plaats. De hertog en sir Marcus zaten drie rijen achter Leslie en Jimmy.

„En?" fluisterde Leslie, toen de journalist weer in zijn stoel naast haar zat.

„Hij valt me mee," zei Jimmy, „hij is minder droog, dan ik verwacht had."

Zij ontmoetten de hertog en sir Marcus niet meer, vóór het einde van het stuk. Beide heren stonden op hen te wachten, niet het minst aangedaan door de stortvloed van bewonderende opmerkingen over het spel, van de toeschouwers.

„Kan ik jullie naar Loseley House brengen?" stelde Zijne Genade hoffelijk voor. „Mijn wagen staat buiten en het is nog wat vroeg om al te gaan slapen."

„Heeft soms iemand van u mijn rondwandelende neef vanavond gezien?" vroeg de hertog, voldaan achterover in de auto leunend.

„Ik heb hem nog gezien in „Nocturnes"," zei Jimmy, „maar dat was nog vroeg in de avond."

„Die jongen — Freddie bedoel ik — zal nog eens een dronkemansdood sterven," zuchtte Zijne Genade. „Hebt u misschien enig idee ervan, welke bijzondere losbandigheid hij vanavond wéer op het oog had, mijnheer Craven?"

„Hij zei iets over diamanten," antwoordde de journalist, „en, wat ik zeggen wilde, wilt u mij Jimmy noemen?"

„Diamanten," zei de hertog, „hij erft mijn eigen liefhebberij blijkbaar."

„En de mijne," zei Leslie gedachteloos.

De wagen stopte op Eaton Place, en Jimmy hielp Leslie bij het uitstappen.

Nauwelijks was het kleine gezelschap uitgestapt of de deur van sir Marcus' huis werd open gerukt en de welgedane gestalte van Fenton werd op de opening zichtbaar. De butler was merkbaar in de war.

Meteen haastten de drie mannen en Leslie zich naar hem toe.

„Sir Marcus, sir Marcus," jammerde de oude man opgewonden. „Oh, sir Marcus.."

„Hij heeft het tegen jou," zei Zijne Genade, de baronet op de arm tikkend.

„Nu, wat heb je te vertellen," snauwde sir Marcus een tikje ongeduldig.

Fenton slikte eens en staarde ellendig voor zich uit.

„De tiara, Sir Marcus," zei hij op wanhopige toon.

„Juist, wat is daarmee?"

„Ze is weg, mijnheer," huilde Fenton.

Hij wrong zijn handen en scheen op het punt, in tranen uit te barsten. De anderen volgden hem de hall in.

Wordt vervolgd.